

พธู.ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ตอน
3
จบ

วชิรวิชัย มุรธลสุวรรณ
vachiravitchai.m@pttplc.com

ข้อ จากฉบับที่แล้ว

ฉบับ นี้มาดูรายละเอียด พรบ.ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ต่อในหมวดที่เหลือ ซึ่งในบางหมวดอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ ผู้เขียนจะสรุปเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

หมวดที่ 3 คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยในหมวดนี้ไม่ใช่คณะกรรมการคปอ. ตามกฎหมายที่ทุกสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 50 คนขึ้นไปต้องมี แต่เป็น**คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระดับชาติ** มีหน้าที่หลักๆ คือ เสนอความคิดเห็นต่อรัฐมนตรีในเชิงนโยบาย กฎหมาย การส่งเสริมต่างๆ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนา ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศนั่นเอง

หมวดที่ 4 การควบคุม กำกับดูแล โดยสาระสำคัญที่ต้องปฏิบัติ คือ นายจ้างจะต้องประเมินอันตราย (ประเมินความเสี่ยง) และศึกษาผลกระทบสภาพแวดล้อมในการทำงานที่จะมีผลกระทบต่อ

ลูกจ้างและต้องจัดทำแผนการควบคุมดูแล โดยทั้งสามเรื่องที่กำลังกล่าวมาจะต้องจัดทำเป็นรายงานส่งอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน นอกจากนี้กรณี ถ้าสถานประกอบการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงไม่ว่าจะเป็นการเสียชีวิต หรือต้องหยุดกระบวนการการผลิต หรือทำให้เกิดโรคจากการทำงาน จะต้องแจ้งรายงานต่อพนักงานตรวจความปลอดภัย นอกเหนือจากการรายงานตามกฎหมายประกันสังคม โดยจะต้องรายงานภายในเจ็ดวันหลังจากเกิดเหตุการณ์แล้ว

หมวดที่ 5 พนักงานตรวจความปลอดภัย ในหมวดนี้เป็นมิติใหม่ที่ทางภาครัฐจะมีบุคลากรเพิ่มมากขึ้นเพื่อมาทำหน้าที่ควบคุมให้สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพราะที่ผ่านมาบุคลากรของรัฐมีน้อยมากไม่เพียงพอทำให้การควบคุมกำกับกระทำไม่ได้มีประสิทธิภาพ โดยหน้าที่หลักๆ ของพนักงานตรวจความปลอดภัย คือ เข้าไปตรวจสอบ วิเคราะห์ หาหลักฐานเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในสถานประกอบการ เพื่อเสนอแนะมาตรการแก้ไขป้องกันต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

นอกจากนี้หากพนักงานตรวจความปลอดภัย พบว่าสถานประกอบการมีการฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้และหรือพบว่าสภาพแวดล้อมในการทำงาน อาคาร สถานที่เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ที่ลูกจ้างใช้จะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ลูกจ้าง ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการกระทำที่ฝ่าฝืนแก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาสามสิบวันและหากสถานประกอบการไม่ยอมทำการแก้ไขตามคำแนะนำของพนักงานตรวจความปลอดภัยแล้ว พนักงานตรวจความปลอดภัย มีอำนาจเข้าไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในสถานประกอบการของนายจ้างได้ตามอำนาจการสั่งการของอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยของลูกจ้างในสถานประกอบการนั่นเอง

หมวด 6 กองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยกองทุนนี้ตั้งขึ้นเพื่อที่จะมีเงินใช้จ่ายในการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานภายใต้กฎหมายฉบับนี้ นอกจากนี้ นายจ้างสามารถใช้บริการจากกองทุนดังกล่าวได้ เช่น การกู้ยืมเงินเพื่อการแก้ไขสภาพความไม่ปลอดภัย หรือเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและโรคอันเนื่องมาจากการทำงาน

หมวด 7 สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในหมวดนี้สาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีสถาบันส่งเสริมความปลอดภัยระดับชาติ เพื่อให้มีหน้าที่จัดการส่งเสริมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อให้มีการพัฒนามากยิ่งขึ้น

หมวดที่ 8 บทลงโทษ โดยในหมวดนี้บอกรายละเอียดของบทลงโทษ ในแต่ละมาตราไว้อย่างชัดเจน ซึ่งอัตราการลงโทษ มีทั้งจำคุกและการปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งอัตราโทษค่อนข้างรุนแรงมาก จึงขอให้นายจ้างและลูกจ้างศึกษาบทลงโทษ เพื่ออย่างน้อยก็จะได้กระตุ้นให้นายจ้างและลูกจ้างให้ความสนใจในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้มากยิ่งขึ้น โดยอัตราโทษร้ายแรงที่สุดคือ จำคุกสองปี ปรับแปดแสนบาท หรือทั้งสองอย่าง ฉะนั้นก็ขอให้นายจ้างได้ศึกษาไว้มากกว่า จะได้เร่งปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายในฉบับนี้ โดยเร็วและครบถ้วนต่อไป

จะเห็นได้ว่า พรบ. ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.๒๕๕๔ นี้ เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ที่ต้องการให้นายจ้างให้ความสำคัญกับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งหากสถานประกอบการปฏิบัติตามครบถ้วนแล้วประโยชน์ก็จะได้กับสถานประกอบการทั้งนายจ้างและลูกจ้าง รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย สิ่งที่นายจ้างและลูกจ้างและผู้เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ คือ เร่งศึกษาและตรวจสอบดูว่า เรื่องใดมาตราใด ที่สถานประกอบการของเรายังปฏิบัติไม่ครบ ให้รีบจัดทำแผนการปฏิบัติให้ครบตามกฎหมายโดยเร็ว มิฉะนั้น ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อสถานประกอบการได้ ซึ่งบทลงโทษค่อนข้างสูงและที่สำคัญ จะทำให้ภาพพจน์องค์กรเสียหายและนอกจากนี้ผู้เขียนก็ขอให้ติดตามกฎหมายลูกต่างๆ ที่ทางกระทรวงแรงงานโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะทยอยประกาศออกตามมาเพิ่มเติมด้วยและผู้เขียนก็จะนำมาเสนอให้ทราบในลำดับต่อไป